

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 102/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 22 listopada 2022r., sygn. akt II K 543/19.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1.	<u>Apelacja obrońcy:</u>	# zasadny	
2.	<p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na nieprawidłowym przyjęciu, iż całość materiału dowodowego, poddanego kompleksowej ocenie z uwzględnieniem gwarancji procesowych zawartych w art. 2,5 i 7 kpk, pozwalała na przyjęcie za udowodnioną w sposób niebudzący wątpliwości tezę, że oskarżony W. T. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia występku z art. 207 § 1 kk, podczas gdy pełna analiza materiału dowodowego nie</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

dawała podstaw
do tak
jednoznacznych
ustaleń w
zakresie
przypisanej mu
winy, w
szczegółności
poprzez brak
dowodów
bezpośrednich
potwierdzających
winę
oskarżonego,
jego
konsekwentnego
nieprzyznawania
się do
popelnienia
zarzucanego mu
czynu i
wskazywania na
postawę
pokrzywdzonej,
która
prowokowała
wzajemne
awantury
domowe oraz
niejednoznacznych
i
niekonsekwentnych
dowodów z
zeznań części
przesłuchanych
w sprawie
świadców,
których to
zeznania w
całości zostały
przyjęte za
podstawę
ustaleń
faktycznych, w
tym zwłaszcza
samej
pokrzywdzonej,

2. Naruszenie
przepisów

postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, to jest art. 7 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk poprzez nieprawidłową ocenę dowodu z opinii sądowo – psychologicznej biegłego M. W., która ocena powinna prowadzić do wniosku, iż pokrzywdzony T. T. nie mógł złożyć rzetelnych zeznań w sprawie,

3. Obrazę art. 4 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę zebranych w sprawie dowodów w szczególności polegającą na bezwarunkowym przyznaniu wiarygodności zeznaniom świadków M. K., K. K., J. K., S. K., U. S., przy jednoczesnym pomijaniu względnie dezawuowaniu istotnych rozbieżności pomiędzy treścią złożonych przez nich zeznań z zeznaniami pozostałych

świadków , jak
też wynikających
ze
skonfrontowania
ich z pozostałym
materiałem
dowodowym
zgromadzonym
w sprawie,
których
skutkiem było
błędne ustalenie
stanu
faktycznego
sprawy
skutkujące
skazaniem W.
T. pomimo, że
nie pozwala na
to ujawniony w
sprawie materiał
dowodowy,

4. Obrazę
art. 192 § 2
kpk polegając na
nieuwzględnieniu
wniosku o
przesłuchanie
pokrzywdzonej
w obecności
biegłego
psychologa, w
sytuacji gdy
przedłożona na
rozprawie w
dniu 8 stycznia
2020r.
dokumentacja
medyczna
świadczy o
korzystaniu
przez
pokrzywdzoną z
pomocy
psychiatry i
psychologa,
natomiast
powoływana
przez Sąd meriti

opinia biegłego psychologa do sprawy 2 Ds. 385.2018 została sporządzona bez dostępu do w/w dokumentacji.

Apelacja
prokuratora:

1. Obrazę prawa materialnego w innym przypadku niż wskazany w art. 438 pkt. 1 kpk a to art. 73 § 2 kk polegającą na jego niezastosowaniu i nie oddaniu w okresie próby pod dozór kuratora oskarżonego, będącego sprawcą przestępstwa popełnionego z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, zawieszając wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności,

2. Obrazę prawa materialnego w innym przypadku niż wskazany w art. 438 pkt. 1 kpk a to art. 70 § 2

	<p>kk polegającą na jego niezastosowaniu i zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego będącego sprawcą przestępstwa popełnionego z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej na podstawie art. 70 § 1 kk</p>		
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona</p>			

ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznań tak samej pokrzywdzonej A. T. jak i syna stron T. T. pozwalają bez żadnej wątpliwości na przypisanie

oskarżonemu W. T. sprawstwa w zakresie czynu z art. 207 § 1 kk. Zeznania ich, bowiem potwierdzone zostały tak pozostałym materiałem dowodowym w postaci choćby świadków M. K., K. K., J. K., S. K., którzy co prawda nie byli naocznymi świadkami zdarzeń a ich przebieg znali jedynie z relacji pokrzywdzonej, co jednak nie dziwi biorąc pod uwagę specyfikę zarzucanego oskarżonemu przestępstwa.

Niemniej jednak – jak to ocenił sąd I instancji i sąd odwoławczy to stanowisko podziela - zeznawali oni spójnie, szczerze i rzeczowo, w analogiczny sposób na każdym etapie postępowania.

Zatem wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy – sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy zeznań

pokrzywdzonej
A. T. i jej syna T.
T., co do którego
biegły wyraził
opinię, iż nie ma
on tendencji do
konfabulacji.

Nie można
zgodzić się ze
skarżącym
obrońcom, iż
zeznania części
świadków,
szczegółności
rodziny
oskarżonego nie
pozwalają na
przypisanie
oskarżonemu
sprawstwa w
zakresie
zarzucanego mu
czynu. Stara
się bowiem nie
zauważać
skarżący, iż
świadkowie ci
przyznawali, że
na początku
trwania związku
małżeńskiego
stron stawali
oni w obronie
pokrzywdzonej ,
co świadczy
nieprawidłowych
zachowaniach
oskarżonego,
jednak w toku
postępowania
sądowego
zmienili postawę
starając się
wesprzeć linię
obrony
oskarżonego.

Z kolei w
odniesieniu do

twierdzeń
obrońcy o
pojawiających
się w sprawie
wątpliwościach
dotyczących
sprawstwa
oskarżonego,
które winny
zostać
rozstrzygnięte
na jego korzyść
wskazać należy,
iż nie można
stawić w sposób
uzasadniony
zarzutu
naruszenia
zasady in dubio
pro reo,
powołując się
na wątpliwości
samej "strony"
co do treści
ustaleń
faktycznych,
wymowy
dowodów, czy
też sposobu
interpretacji
przepisów
prawa. Dla
oceny, czy nie
został naruszony
zakaz z art.
5 § 2 k.p.k.
nie są bowiem
miarodajne tego
rodzaju
wątpliwości
zgłaszane przez
stronę, ale tylko
to, czy sąd
orzekający w
sprawie
rzeczywiście
powziął
wątpliwości w
tym zakresie i
wobec braku

możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. A zatem w sytuacji, gdy konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady domniemania niewinności. Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd I instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie tego, że oskarżony W. T. swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

Celowa natomiast okazała się apelacja Prokuratora a zarzuty w niej zawarte w pełni zasadne, bowiem doprowadziły do zmiany w zakresie orzeczonej kary.

Zasadnie,
bowiem skarżąc
Prokurator
wskazał, iż Sąd I
instancji
dopuścił się
naruszenia art.
70 § 2 kk ,
bowiem zawiesił
wykonanie kary
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wobec
oskarżonego
będącego
sprawcą
przestępstwa
popelnionego z
użyciem
przemocy na
szkodę osoby
wspólnie
zamieszkującej
na podstawie art.
70 § 1 kk a nie
jak to powinno
mieć miejsce
w omawianej
sprawie – na
podstawie art.
70 § 2 kk.

Ponadto słusznie
wskazał ten
skarżący , iż
Sąd I instancji
winien
oskarżonego na
podstawie art. 73
§ 2 kk oddać
oskarżonego w
okresie próby
pod dozór
kuratora
sądowego, jako
sprawcę
przestępstwa
popelnionego z

użyciem
przemocy na
szkodę osoby
wspólnie
zamieszkującej,
zawieszając
wykonanie
orzeczonej
wobec niego
kary
pozbawienia
wolności.

Powyższe
doprowadziło do
zmiany
zaskarżonego
wyroku w ten
sposób, że jako
podstawę
określenia próby
w pkt. II
wskazano art.
70 § 2 kk
zamiast art. 70
§ 1 kk oraz na
podstawie art. 73
§ 2 kk oddano
oskarżonego w
okresie próby
pod dozór
kuratora
sądowego.

Wniosek

- zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
- zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

okresie próby na podstawie art. 73 § 2 kk oraz zmianę pkt. II wyroku poprzez zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat a podstawie art. 69 § 1 i 2 kki art. 70 § 2 kk

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego jako sprzecznych z ustalonym stanem faktycznym.

Zasadne natomiast okazały się zarzuty Prokuratora, które doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku.

4.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE**

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1Sprawstwo i wina oskarżonego		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
W okolicznościach przedmiotowej sprawy sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości.		

<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1 Podstawę określenia próby w pkt. II wskazano art. 70 § 2 kk zamiast art. 70 § 1 kk oraz na podstawie art. 73 § 2 kk oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Sąd I instancji dopuścił się naruszenia art. 70 § 2 kk , bowiem zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego będącego sprawcą przestępstwa popelnionego z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej</p>		

na podstawie art. 70 § 1 kk a nie jak to powinno mieć miejsce w omawianej sprawie – na podstawie art. 70 § 2 kk.

Sąd I instancji winien oskarżonego na podstawie art. 73 § 2 kk oddać oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, jako sprawcę przestępstwa popełnionego z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, zawieszając wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

**0.15.3.
Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**0.15.3.1.
Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	<p>O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono stosownie do art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., art. 635 § 1 k.p.k. i art. 618§1 pkt. 71 k.p.k. w zw. § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu</p>	

karnym (t.j. Dz.U.2013 poz.663) oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust.1 pkt. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) a także § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015. poz. 1800).

7. **PODPIS**

Karol Skocki